

Stopárky

Milan, Ľuboš
Inovat', Martin

♩ = 146

Mám rád sto-pár - ky pri ces - tách, ich tvá - re vždy pl - né
hviezd. Ma - la si prs - ty na stop - kách, ne - ve - rím, že hľá - da - li
hriech. To - čia po - hľá - dy do mra - kov, keď nik - to ne - za - sta -
ví. Tá zvesť bo - le - la vý - čit - kou, bol to tvoj stop pos - led -
ný. *Refrén* Z pa - vu - čín a ni - tí mo - tám sieť.
"Len ho - di - nu s te - bou", vo - lám späť.
Tou ces - tou, kto - rou krá - čaš, chcel by som tiež
í - í - ísť, a - ko po - ra - ne - né vtá - ča v dla - niach tvo - jich.

2. Si stále tu, stojíš pri cestách,
čakáš, že ťa odvezú,
hľadám to miesto na mapách,
kde len tvoje kroky vedú.
Je nás viac, čo mačkáme plyn,
spomienky zabolí,
viac nás pozná tu tmú zím
i malá náruč tvoja.

Ref.: